

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

Nr. van het arrest

Nr. 1457 Corr. Folio

Nr. 2007 CV 326 van het parket

Nr. 2007 BC 1254 van de griffie

Bebouwing
Dm: 2059
Kost: 2x5,70
: 11,40 €

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

3719 _____, geboren te _____ op
RB₂P _____, wonende te Tervuren, _____, van Deense
nationaliteit,

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester Erwin Joris, advocaat aan de balie van
Antwerpen,
die vrijwillig verschijnt.

Beklaagd te :

Op het onroerend goed gelegen te

gekadastréerd als :

Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par.4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par.4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 par. 1-1°, 146, 1°, 146, 9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

een houten tuinhuis te hebben in stand gehouden
minstens in de periode van 28 juli 2004 (datum vaststelling) tot en met 22 juni 2005.

Gezien het hoger beroep ingesteld op 29 oktober 2007 door het openbaar ministerie tegen beklaagde;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 21ste kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 12 oktober 2007, dat zegt dat de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging niet bewezen zijn.

Derhalve :

Spreekt de beklaagde vrij.

Legt de kosten (113,17 euro) ten laste van de Belgische staat.

Wijst de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand af.

Gehoord het verslag van voorzitter Papen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Joris.

Gelet op het stuk neergelegd voor de beklaagde.

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld.

Op strafrechtelijk gebied

Ten onrechte heeft de eerste rechter het feit van de enige tenlastelegging niet bewezen verklaard.

Het staat vast dat de beklaagde in de periode zoals vermeld in de tenlastelegging een tuinhuisje heeft in stand gehouden gelegen op het onroerend goed te
aan de | gekend ten kadaster onder :

Uit het aanvankelijk proces-verbaal van vaststelling d.d. 21 juni 2004, en het daarbij gevoegde liggingsplan, blijkt duidelijk dat dit tuinhuisje volgens het gewestplan Leuven d.d. 7 april 1977 gelegen is in natuurgebied.

Het kwestieuze perceel ligt deels in woongebied, voor wat betreft de eerste 50 meter van de weg, en deels in natuurgebied voor wat betreft alles verder van de weg dan de voormelde 50 meter.

Het in stand houden van een constructie in natuurgebied, opgericht zonder voorafgaande schriftelijke vergunning zoals voorzien in art. 4.2.1.1.a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO), wordt strafbaar gesteld bij artikel 6.1.1.1° van dezelfde VCRO.

De beklaagde houdt voor dat door de opname van het kwestieuze perceel in een verkavelingsvergunning d.d. 2 oktober 1980, uitgaande van de Bestendige Deputatie van Brabant, dit perceel niet meer begrepen is in de bestemming "natuurgebied" zoals voorzien in het kwestieuze gewestplan, of minstens de bestemming natuurgebied buiten werking gesteld werd door de bestemming overeenkomstig de verkavelingsvergunning die voorzag in een zone voor bebouwing, een zone voor achteruitbouw of een zone voor tuinen.

De laatste zone is, volgens de beklaagde, geenszins een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van het DORO nu de VCRO zodat, eveneens volgens de beklaagde, het feit van het instandhouden op zich geen misdrijf uitmaakt.

Het feit dat het perceel volledig zou opgenomen zijn in een verkavelingsvergunning brengt geenszins mee dat daardoor de bestemming van het perceeldeel zoals voorzien in het gewestplan, inzake natuurgebied, gewijzigd werd.

De verkavelingsvergunning, in zoverre deze het kwestieuze perceeldeel uit het natuurgebied zou hebben onttrokken door de libellering "zone voor achterbouw" of "zone voor tuinen", is onwettig gelet op de verordenende kracht van de gewestplannen samengelezen met het voorschrift van art. 13 van het inrichtingsbesluit van 28.12.1972 en het feit dat de bestemming volgens het gewestplan slechts kan worden gewijzigd of opgeheven door een herziening van dat gewestplan.

Het feit op zich dat het tuinhuis, in de periode van de tenlastelegging, werd in stand gehouden zonder voorafgaande schriftelijke vergunning en tot op heden nog niet is verwijderd, wordt geenszins betwist.

Het staat vast dat de redelijke termijn overschreden werd nu deze zaak, na het instellen van het hoger beroep van het openbaar ministerie d.d. 29 oktober 2007, pas werd ingeleid voor het hof van beroep op 26 mei 2009, dit is meer dan achttien maanden.

Het komt dan ook gepast voor de eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken in hoofde van de beklaagde.

Wat de herstellvordering betreft

De herstellvordering werd tijdig ingesteld en werd gedragen door een ontvankelijke strafvordering.

Het misdrijf is bewezen zoals hierboven uiteengezet zodat de schade dient hersteld te worden.

De beklaagde legt geen kennisgeving aan de stedenbouwkundige inspecteur voor van de vrijwillige, al dan niet volledige, uitvoering van het gevorderde herstel, zijnde de afbraak van het tuinhuis met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en opruimen van alle sloopafval en het afvoeren van alle afbraakmaterialen naar een vergunde bestemming.

Er ligt geen proces-verbaal voor van vaststelling door de stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel zoals bedoeld in artikel 6.1.45 VCRO.

De betrokken herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is niet betwistbaar: de constructie is gebouwd in strijd met de bestemming conform het gewestplan Leuven d.d. 7 april 1977, zijnde natuurgebied en is op zich een afdoende motivering (in dezelfde zin: Cass. 6 juni 2006, P.06.0038.N; Cass. 4 december 2001, R.W. 2001-02, 1353, conclusie advocaat-generaal M. De Swaef).

De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd worden (Cass. 16 december 2003, T.R.O.S 2004, 229).

Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklaagde kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering.

Het zijn evenmin elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (zie Cass. 3 maart 2004, P.03.1500.F).

Het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of zorgvuldigheidsbeginsel; zij strookt integendeel met de wet.

Aan het hof komt enkel een marginale toetsingsbevoegdheid over de opportuniteit van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin, o.m.: Arbitragehof nr. 46/2005, 1 maart 2005; Cass. 15 juni 2004, P.04.0237.N en P.04.0358.N; R.v.St., b.v.b.a. G., nr. 130.075, 2 april 2004).

De herstellvordering beantwoordt tevens aan de wettelijke vereiste van art. 6.1.41 VCRO, meer bepaald nu het misdrijf bestaat uit handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen.

De gevorderde dwangsom van 50 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de beklaagde niet vrijwillig zal overgaan tot dat herstel.

De op te leggen dwangsom moet haar er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de, in functie van de omvang van het herstel, hierna bepaalde termijn.

De termijn van zes maanden voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren afbraakwerken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering;
- 6 E.V.R.M.;
- 84 Hypotheekwet;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend:

Op strafrechtelijk gebied:

Met eenparige stemmen :

Veroordeelt de beklaagde bij eenvoudige schuldigverklaring uit hoofde van de enige tenlastelegging;

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van een vergoeding ten bedrage van 25 euro;

Veroordeelt de beklaagde in de kosten van beide aanleggen, deze in eerste aanleg begroot op 113,17 euro en deze in graad van beroep bepaald op 69,13 euro.

Nopens de herstellvordering:

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van ZES maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van het tuinhuis met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en opruimen van alle sloopafval en het afvoeren van alle afbraakmaterialen naar een vergunde bestemming, op het perceel gelegen te _____ aan de _____ kadastraal gekend _____, onder verbeurte van een dwangsom van € 50,00 per dag vertraging;

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het arrest niet vrijwillig wordt

uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter;

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **23 november 2010**, waar aanwezig waren :

- mevrouw A. Papen,
- mevrouw C. Vanderkerken,
- de heer Ph. De Clippel,
- de heer M. Verbelen,
- de heer Th. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.

Gillioen

De Clippel

Vanderkerken

Papen